

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Dopolnilna deželnozborska volitev v vipavsko-idrijskem okraju.

I.

Že nekaj let sem čitamo malone dan na dan za vsako klerikalno srce preradostna prorcovanja, da bo narodna stranka na Kranjskem kmalu konec, da je izgubila vesko zaslemba v narodu, da hira in umira, in kar je na Kranjskem klerikalnega mišljenja, vse se je že vseslilo trenutka, ko pčneto narodno stranko k večnemu počitku tja k sv. Krištofu in ko bode za vse čase zagotovljeno vladanje črne internacijonske tudi v naši domovini.

Prizanesljivost narodne stranke je bila vzrok teh prorcovanj. Narodna stranka je dolgo upala, da klerikalci naposled vendar spoznajo pretiranost in škodljivost v novejšem času jim usiljenih načel, in da pride trenotek, ko bodo odjenjali od teh načel ter ponudili narodni stranki roko, če ne v spravo, pa vsaj v pošten, za cke stranki časten kompromis. Toda to upanje se je izjalovilo. Klerikalna stranka je opetovano odbila vsak kompromis. Z največjim naspejem si je pri zadnjih občnih deželnozborskih volitvah priborila vseh šeststajst mandatov kmetijskih občin in zmaga pijana, naslanila smrt narodne stranke.

Toda vremena so se začela hitro jasniti. Ljudstvu so se jele odpirati oči, začelo je spoznavati krive nauke novododnih prorokov in pogubnost klerikalizma sploh, ter se upirati prevladi duhovščine nad celim narodom. Dve leti je od splošnih deželnozborskih volitev in tekem teh dveh let je klerikalna stranka izgubila dva mandata, je bila porazena v dveh kmetijskih volilnih okrajih in njena premagovanja je bila tista narodna stranka, o katere hitri smrti je bil prepričan že vsak klerikalni pritlikavec.

Prvi mandat, kateri je narodna stranka vzela klerikalni, je bil mandat ribniško-kočevskih kmetijskih občin. Klerikalci so skušali efekt te zmage zmanjšati s tem, da so narodni stranki očitali kočevske glasove, a da so prodrele ideje narodne stranke tudi v izključno slovenskem okraju, to jim je pokazala volitev v vipavsko-idrijskem okraju.

Ta okraj, čegar prebivalstvo se odlikuje po svoji omiki, po svoji zavedenosti in po svojem čistem narodnem mišljenju, je bil v klerikalnih rokah

ves čas, odkar imamo ustavo, in delali bi klerikalci cem krivico, ako bi trdili, da niso storili vsega kar jim je bilo možno, da preprečijo izvolitev narodnega kandidata. Agitovali so z največjo požrtvovalnostjo, posluževali so se vseh dopustnih in nedopustnih sredstev. Delali so na leci in v spovednici proti narodnemu kandidatu, delali z denarjem, z grožnjami, z nasilstvi in dejanskimi budodelskimi napadi, poklicali na pomoč tri svoje državne poslance, mej katerimi sta dva zastopnika tega okraja, poskušali so svojo sredo z najraznovrstnejšimi zvijačami, a dasi jih je proti narodnemu kandidatu posebno vzpodbujalo še to, da ga smatrajo intelektualnim provzročiteljem podraške afere, tega nepozabnega odpora preprostega ljudstva proti klerikalni lakomnosti in duhovniškemu absolutizmu, vendar niso nič opravili, vendar so propadli in sicer žalostno propadli.

Sijajni izid volitve v vipavsko-idrijskem okraju dokazuje, da narodna stranka še dolgo ni mrtva, da je zdrava in tako krepka, da je mogla v enem najinteligentnejših slovenskih okrajev poraziti klerikalno stranko, dasi je delala proti njej vse, kar spada javno ali prikrito v klerikalni taber. Volitev pa dokazuje tudi, da so ideje, katere zastopa narodna stranka in za katere je šla pri tej volitvi v boj, zdrave in ljudstvu umljive, in da jih to ljudstvo odobrava. Temu ljudstvu tudi najstrupenejši klerikalec ne more čitati, da je brezversko. To ljudstvo je iskreno verno in spoštuje duhovniški stan, a spoznalo je bistvo klerikalizma, spoznalo je krivičnost načela, da bi duhovnik gospodoval vsem javnem življenju, vsi drugi stanovi pa bi se mu morali slepo pokoravati in bi bili proti njemu brezpravi; spoznalo je nasilstvo, s katerim si duhovniški stan skuša zagotoviti svoje gospodstvo, uvidelo je, kako neznosno je to gospodstvo in kako klerikalci vse in vsečega preganjajo ter moralno, socialno in materialno uničujejo, kdor se jim ne ukloni, in temu nasilstvu, temu duhovniškemu jerobstvu se je ljudstvo uprlo in je tudi srečno razdrla.

Ideje narodne stranke so našle pot v srce naroda, zlasti ideja emancipacije od duhovniške prevlade. Da so se je oprijeli Vipavci, temu se ne čudimo, ker so bili vedno jako napredni in se mo-

rejo glede politične zrelosti meriti z vsakim drugim okrajem, ali oprijeli so se je tudi volilci idrijskega okraja, kateri so doslej s pravo slovensko potrpežljivostjo prenašali klerikalno nasilstvo, pred vsemi Žirovski, ti kremeniti in značajni možje, kateri zaslužijo vse simpatije, a njim so sledili tudi drugi. Narodna stranka je zmaga tudi v Vojski, je zmaga tudi v Čelovniku, v Godoviču in celo v Spodnji Idriji, katero je vedno smatrala za klerikalno trdnjavo, in tako se je zgodilo, da je bil izvoljen kandidat narodne stranke s tako ogromno večino glasov, da lahko rečemo, da klerikalna stranka v vipavsko-idrijskem okraju sploh ne pride več v poštev.

Ta sijajna zmaga nad združenimi nasprotniki bode klerikalni stranki resen opomin. Ta zmaga jej priča, da narodna stranka še ni mrtva in da na smrt kar nič ne misli; priča jej pa tudi, da ljudstvu klerikalizem že preseda in da se ga boče otresti. Mej vsami agitacijskimi sredstvi je najmanj zaleglo obrekovanje, da je gospod Božič „krivo-verec“, ker je ljudstvo že zdavnaj spoznalo, kako se vera zlorablja v posvetne namene in ker se je naučilo razločevati mej vero in mej duhovniki. Pa tudi duhovniški stan naj nikar ne prezira pojavov povodom te volitve! To so usodna znamenja, katere so se pokazala. Kdo je kriv, da je ljudstvo na impozantnem shodu v Vipavi župnika Tixterja spodilo z govorniškega odra in ga ni pustilo govoriti, da je isto ljudstvo hotelo župnika Demšarja siloma odstraniti z zborovališča? Kdo je kriv, da so v Žreh prišli možje in hoteli Hladnika iz sobe vrediti? Klerikalna nestrpnost, klerikalna gospodstvaželjnost, klerikalni terorizem! Ljudstvo ne bo biti suženj nobenega stanu in začelo se je upirati tistim, ki je hočejo zaslužiti. Vsaka sila do vremena. Resničnost tega izreka se izkazuje tudi na Kranjskem. Duhovščina je prekorajčila v političnem boju meje dopustnosti in zadnji čas je, da se vrne na pravo pot, da se iztrezni, sicer se primerijo taki pojavi, kakor v vipavsko-idrijskem okraju, tudi drugod. Kam pa pride duhovniški stan, če se začne dvigati narod proti njemu na tak način, si je lahko misliti.

Zmaga narodne stranke v vipavsko-idrijskem okraju nam ni zmotila razsodnosti. To svedoči o ti

LISTEK.

Zlodejec.

(Češki spisal Viktor Oblak.)

„Daj nam jesti, mamica, daj jesti! . . . Lačni smo. Sicer moramo umreti!“ so klicali nekega zimskega jutra otroci v delavčevi sobi, ko so se zbudili.

„Potrpajte nekoliko, otroci, potrpajte!“ jih je skušala pomiriti žena majhne postave in suhega obraza, v katerega sta pozanjanje in beda začetala svoje sledove. „Tako dobite jesti; samo trenotek še počakajte! Pomoč mora priti, bodite brez skrbi, gotovo pride pomoč“, tako je govorila tiho dalje ter otrcke na čelo poljubljaše, gledala s solznimi očmi skrivaj moža, kateri je stal nedaleč z nabranim čelom in povešeno glavo, ne da bi izpregovoril besedice.

„Mamica, samo grizljaj kruha nam daj jesti, da si preženemo glad, samo par drobtin nam daj, matil!“ so klicali iznova otroci.

Mož je vzel klobuk in odšel. „Še jedenkrat hočem skušati, dobiti dela“, je dejal sam pri sebi ter šel na ulico. Dolgo je hodil neodločen in omah-

ljivih korakov po mestu. Sledil je premagal svojo bojazljivost ter šel k jednemu svojih bivših delodajalcev.

„Ste li zopet tu?“ ga je vprašal trgovec začuden . . .

„Milostljivi gospod! . . . Ko bi imeli kaj za me . . . prav lepo vas prosim . . .“ je govoril tiho in s povešenimi očmi delavec.

„Vi hočete dela?“ . . . „Oh z najslabšim sem zadovoljen, milostljivi gospod.“

„Li nimate pameti?“ . . .

„Usmilite se me vendar“, je prosil mož.

„Kaj pa mislite? Kje li naj sedaj vzamem dela za vas?“

„Vae moči posvetim vam, milostljivi gospod; dejti mi le nekaj krajcarjev na dan, toliko da ohranim svojega življenja . . . Vse svoje življenje hočem biti vaš suženj, milostljivi gospod!“

„Človek, ali vam nisem že čisto rekel, da za vas nimam ničesar . . .“

„Žena mi vene čim dalje bolj . . .“

„Saj vas vendar nisem silil, da se oženite . . .“

„Otroci mi umirajo . . .“

„Tolika potrata! Pa pravite, da vam gre slabo. Vi ste prava čenča!“ —

„Ne razumem vas. Kakova potrata? Niti ne slutim . . .“

„Ste li že z otroci na svet prišli? Gotovo ne. Ali me razumete sedaj . . .“

„Li nimate nikakega usmiljenja?“ —

„Človek, vi ste kakor veriga, katere se človek ne more osvoboditi.“ —

„Noč in dan hočem delati za vas, milostljivi gospod.“

„Dogovorila sva se.“

„Vrlega delavca bodele imeli v meni . . .“

„Tam so vrata!“

„Ali je to res vaša zadnja beseda?“

„Ako me ne postavite takoj, vas dam na cesto vreči . . .“

Mož se je opotekal proti hišnim vratom. Potem je šel še k vsem drugim svojim bivšim delodajalcem. In vsakemu je slikal svojo bedo, ponujal za borih vinarijev svoje zdravje, pri vsakomur je skušal obuditi usmiljenje, a povsodi je govoril brez uspeha. — Pozno v noči se je vrnil domov . . . „Ali si kaj dobil?“ je vprašala v temi s tresočim glasom njegova žena. — „Nič,“ je odgovoril mož zamolklo. — „Moj Bog, kaj li naj počnemo?“ je vzdihovala soproga. Mož je skomizgnil z rameni

prijateljski opomini v trenutku, ko bi lahko nastopili brezobzirno kot triumfatorji. Naj bi dahovščina in naj bi klerikalna stranka uvaževala te naše opomine, dokler je še čas in dokler še ni prepozno, zlasti pa naj nikar ne računa na smrt narodne stranke, ko ta ni kar nič pri volji umreti.

V Ljubljani, 18. novembra.

Budgetni odsek. V prisotnosti ministrskega predsednika, finančnega in trgovinskega ministra je razpravljala budgetni odsek dalje pogodbeni provizorij. Posl. Barwinski je dejal, da se ne strinja z nazorem, da vlada nima pravice postopati po § 14, ako se ji ne posreči ustavnim potom dognati provizorija, in sicer bi se ne upiral tej poti že radi tega, da more finančni minister še s 1. jan. 1898 odstraniti določbe glede moke, kar bi bilo na največjo korist kmetijstvu. — Posl. Rigler je stavil predlog, naj bi se izdal za obe drž. polovici skupni zakon, ki bi prepovedal delati umetno vino. — Menger je trdil, da je sedanja večina sovražnica obrti, češ, desnica hoče, naj se konsumni davek zviša, ki se porabi kot dispozicijski fond. Že s povišanjem davka za petrolej se je oškodila galistična obrt. Večina je sprejela ta zakon, zato me sme sedaj tožiti radi nasledkov. — Schlesinger je izjavil, da njegovi somišljeniki ne morejo sprejeti takega provizorija ter predlagal ločitev avstro-ogerskega denarstva ob priliki pogodbenih razpravljanih. Končno je pogreval svoje ideje narodnega denarja. — Kaiser je predlagal nekatere reforme v prosepah kmetijstva, obrti in rokodelstva, ter predlagal, naj se rok provizorija okrajša za 3 mesece. — Dr. Weisskirchner se je ustavljal § 14., Mauthner pa je izražal željo, naj Badeni, še predno pride v zbornici do glasovanja radi provizorija, začne nova pravna pogajanja med Čehi in Nemci, kakor je v svojem zadnjem govoru obljubil. Prihodnja seja bo danes.

Dunajski Čehi se vedno bolj organizirajo. Sedaj so si ustanovili tudi za svoja trgovinsko društvo. Vadeči, da je prvo sredstvo emancipacije Čehov od Nemcev gospodarsko osamosvojenje, denarna neodvisnost, hočejo si Čehi med seboj zasukati prosepah trgovine in obrti. Seveda to uspevanje Čehov silno togoti Nemce, zlasti pa oderube žide!

Kriza na Reki. Oločani upor Rečanov, zlasti pa tamošnjega obč. sveta, da bi izgubilo mesto svoje avtonomne pravice ter postalo navadno madjarsko mesto, imponira tudi že v Pešti. Orodni časopisi uvidevajo, da se s silo ne doseže ničesar, zato izražajo željo po spravi. „Agrarier Tagblatt“ javlja, da bodo odstopivši obč. svetniki iznova in s še mnogo večjo večino izvoljeni, kakor so bili. Na Reki se vneema vse za skrajni odpor in celo ljudje, ki so bili doslej boječi in omahljivi, so prestopili k opoziciji, tako da je sedaj vse meščanstvo, z izjemo nekaterih odvisnežev, v jednem taboru. Ogerski trgovci in uradniki to tudi že občutijo. Prišlo je parkrat že do ostrih recontrov. Rodbine, v katerih so imeli ogerske učitelje ali odgojiteljice, so jih odpustile, in sinovi rečanskih familij, ki študirajo na budimpeštanskem vsenčilišču, pojdejo v II. tečaju v Zagreb ali pa v Gradec.

ter ni črnil niti besedice več. Po noči pa oba nista mogla zatisniti očesa. Sapo pridružuje, sta poslušala, kako se otroci obračajo na ležišču ter v spanji zmedemo govore. Ko se je začelo daniti, so se zbudili. Tudi mož je hotel zopet oditi.

„Kam pa hočeš?“ ga je vprašala žena. — „Rešiti vas hočem.“ — „Pa kako?“ — „Ne vprašuj! Takoj sem zopet tu. Še malo počakajte!“

„Mamica, glava me boli, tako boli...“ „In mene tiži nekaj v prsih...“ „Mame pa peko oči...“ „Jaz se ne morem več ganiti...“ „Mamica, daj nam jesti, saj že tako dolgo čakamo...“ so vpili otroci. — „Očka takoj pride ter vam priinese jesti,“ jih je tolažila mati.

„Ti nam večno obljubljaš,“ so jokali otroci. — „Potrpite!“ je prosila mati. — Zdajci je vstopil mož s tremi hlebeci kruha. Otroci so poskočili vriekaje z evcjskega ležišča ter so hiteli k očetu. — „Delite si in jejte!“ je dejal mož mehko.

„Imenuj nam dobrotnika, katerega je naša beda ganila, moliti bomo zanj,“ je govorila žena ter rezala kruh. — „Pozneje,“ je odgovoril mož ter se napravljal da odide. — „Ti nečeš z nami jesti?“ — „Sem že jedel.“ — „Ostani pri nas!“

Ruski car za Kreto. Grški škof v Kaneji, Nikiforo, je dobil potom ruskega konzulata obvestilo, da hoče ruski car na lastne stroške iznova sezidati oni del pogorelega mesta, v katerem so stanovali kristjani ter cerkev razširiti. Razen tega je poslal car škofa veliko svoto za reveže v Kandiji, Rethymu in v Kaneji. Ruski car se je že tolikokrat pokazal plemenitega moža, da ta novi dokaz njegovega blagoga, človekoljubnega srca nikogar ne iznenadi več. Izvestno pa je s tem činom ugled Rusije med Krečani in Grki zopet visoko vzrasel.

Afera Dreyfus-Esterhazy. V francoski zbornici je interpeliral grof d'Alsace vojnega ministra, je li hoče z ozirom na pisma senatorja Scheurer-Kestnerja in Mathieuja Dreyfusa, brata obsojenega kapitana, podati jasna in točna pojasnila, kakoršna pričakuje dežela in vojska. Minister je na to odgovoril, da ima vlada sedaj formalno denunciacijo, radi katere je vzrasla dolžnost, provzočitelja denunciacije zapreti ter ga prisiliti, da svojo denunciacijo dokaže. Kot varuh časti vojske hoče minister vse storiti. — Major Esterhazy je prišel v parlament ter zatrjeval raznim poslancem svojo nedolžnost. Vojnemu ministru pa je pisal, da zahteva ostro preiskavo. Major Esterhazy je strasten borzjanec, in govori, da je mnogo njegovih pisem prav čudno sličnih s pisavo „Bordereaux“, ki je glavni povod Dreyfusove obsodbe. Tudi se tudi, da je vso afero provzočila neka — dama.

Španija in Zjedinjene države. Generalni konzul Zjedinjenih držav, mr. Lee, je prišel v Havano s pomirjujočimi instrukcijami. Lee je izjavil, da hoče storiti vse, kar je v interesu dobrih razmer med Španijo in Ameriko. Dejal je tudi, da je z ukrepi maršala Blanca Amerika posebej zadovoljna.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 16. novembra.
(Jonec.)

O ugovoru Valentina Leskovca proti magistratu prepovedi, ograditi svoj svet v Ulmari proti cesti, je poročal obč. svet. Pavlin in predlagal, naj se ugovor odbije. — Sprejeto.

O ugovoru Mateja Verbiča proti odloku, s katerim se mu ni dovolila zgradba drvarnic tik ceste v mestni log je poročal obč. svet. Pavlin in predlagal, naj se ugovor odbije. — Sprejeto.

O prošnji Adolfa Kaiserja, posestnika na Tržaški cesti št. 19 za prejembo stavbene črte pri parcelah 72 in 79/1 kat. obč. Gradišče je poročal obč. svet. Pavlin in predlagal, naj se prošnja zavrne. — Sprejeto.

O oddaji naprave balkona in nekih kamnoseških del pri mestni hiši je poročal obč. svet. Pavlin in predlagal, naj se odobri, da je magistrat oddal nekatera dela in napravo balkona kamnoseku Vodaiku. Ker za to še ni kredita, ga bode moral obč. svet dovoliti. Tudi je potrebna naprava okvirov pri oknih in je magistrat oddal dela kamnoseku Thomanu. Poročevalec je predlagal, naj se od daja del odobri in naj se dovolijo krediti po 332 gl. in 214 gl. — Sprejeto.

Obč. svet. Grošelj je poročal o oddaji naprave voza za prevažanje jetnikov in predlagal, naj se odda delo Ed. Schlegla za 760 gl. — Sprejeto.

O zavarovanju mestnih stražnikov proti nezgodam je v imenu policijskega odseka poročal podžupan dr. vitez Bleiweis in predlagal, naj se preko nasveta, da je mestne stražnike zavarovati proti nezgodam, prestopi na dnevni red. — Sprejeto.

— „Moram iti.“ — „Kam?“ — „Pozneje...“ je dejal ter hitel vun. Jedva je bil na cesti, pristopi k njemu redar, da bi ga nekaj vprašal. — „Ali niste videli moža, kateri je onemu le peku ukradl približno tri hlebce kruha?“ — „Jaz sem bil to.“ — „Vi?“ — „Da.“ — „Vi torej ne tajite?“ — „Ne!“ — „Torej mi sledite!“ — „Prosim.“ — „Ga že imajo!“ — „Tat!“ — „Tega so pa kmalu zasačili.“ — „Živela policija!“ — „Temu se je ponesrečilo.“ — „Prokleta druhal!“ — „O, sedaj gre tiho.“ — „Hahaha!“ — „Kakor jagoje.“ — „Ti so mu rogove odbili.“ — „Jaz bi ne vodil takega človeka!“ — „Bog ve, česa je takov malopridnež zmožen.“ — „Niti iskricice čuta nima ta svojat.“

Tako so vpili v pravični ogorčenosti ljudje, mimo katerih je šel tat.

Mož pa je gledal v duhu žemo in otroke, kateri si doma težje svoj glad ter mislijo v brezmejni hvaležnosti nanj. Imel je samo jedno željo: „Da le moji ne bi izvedeli, da sem kruh ukradl, ker nisem mogel več gledati gladnih obrazov...“

„Pčepač!“ je vpilo ljudstvo. — „Delal naj bi! Povsodi je dosti dela! — Ta lenuh se boji dela! — Ta rajši krade!“

Obč. svet. dr. Majaron je poročal o navodilu za mestnega ječarja in predlagal, naj se navodilo odobri.

Obč. svet. Šubic je sprožil misel, naj se k ječam napravi poseben dohod s dvorišča.

Obč. svet. dr. Gregorič je izrekel željo, naj bi se take predloge, kakor je navodilo za ječarja, tiskale ali vsaj hektografirale, da bi jih občinski svetniki pri razpravi imeli v rokah.

Župan Hribar je izjavil, da naroči stavbenemu uradu naj predlog obč. svet. Šabica preštudira, na zahtevo obč. svet. dr. Gregoriča pa je rekel, da jej bo ustregel, naj mu torej poročevalci potem, ko je odsek kako stvar rešil, vrnejo akte.

Ko je še poročevalec obč. svet. dr. Majaron pojasnil, da navodilo za ječarja, dasi je paragrafirano, ni tacega pomena, da bi je bilo vredno tiskati, je obč. svet. navodilo odobril.

O predlogu klavničnega ravneteljstva, naj bi obč. svet dovolil kredit za nekatere poprave v administracijski hiši klavnice je poročal podžupan dr. vitez Bleiweis in predlagal, naj se dovoli v ta namen 107 gl.

Obč. svet. Kozak je predlagal, naj magistrat da vso hišo pregledati in naj potem ukrepa kar potreba. Temu predlogu je ugovarjal podžupan dr. vitez Bleiweis, ker bi se s tem vsa stvar zavlekla, toda obč. svet. je sprejel predlog obč. svet. Kozaka.

Obč. svet. Šubic je poročal o prošnji vodstva Lchtenturnove sirotišnice za brezplačno vodo in predlagal, naj se prošnja odbije. — Sprejeto.

O prošnji monterja Grossmanna za podporo je poročal obč. svet. Šubic in predlagal, naj se prošnji ugodi in naj se dovoli 50 gl. — Sprejeto.

O upeljavi vode na Prule je poročal občinski svet. Šubic in predlagal, ker bi naprava stala 1100 gold., oziroma le 600 gold., vodarica pa bi znašala 200 gl., naj se vodovod takoj izvrši. — Sprejeto.

Ostale točke dnevnega reda se rešijo v prihodnji seji obč. sveta.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. novembra.

— (Razširjenje prenešenega delokroga.) Izvrševanje opravil prenešenega delokroga provzoča občinam mnogo dela in jim salaga znatnih bremen. Občine se že več let potezajo za to, da bi dobile za izvrševanje teh opravil kako odškodnino. Vlada obeta to sicer že dolgo, storila pa ni ničesar. Velel novega civilnopravnega reda se ta opravila še pomnožijo, kajti v prihodnje bodo morale občine preskrbljevati dostavljanje tudi sodnih spisov civilnopravne narave, a ob nedeljah in praznikih jih bodo smele dostavljati samo s posebnim dovoljenjem sodišča. Na deželi provzoči to občinam novih stroškov, ker bode morala skoro vsaka večja občina najeti in seveda tudi plačevati svojega posebnega dostavljalca. Ker je to novo breme občinam gotovo krivično, so se nekatere občine že začele proti temu razširjenju prenešenega delokroga oglašati in dobro bi bilo, da jih posnemajo tudi slovenske občine.

— (Zglaševanje.) Za ljubljansko mesto so se izdali z razglasom deželnega predsedstva za Kranjsko z dne 14. aprila 1897, št. 2938 novi zglaševalni predpisi. Na podstavi tega razglašene se je na novo uravnalo zglaševanje pri mestnem objavnem uradu in je ukazal magistrat z razglasom z dne 13. oktobra t. l., št. 35.865, da se vse ljubljansko prebivalstvo vnovič zglosi. Večina prebivalstva se je že zglosila, ali vender se še po oddanih zglasilnicah lahko sodi, da je še mnogo takih, ki se niso zglosili. V interesu natančne razvidnosti prebivalstva pa je, da se zglaševalni predpisi strogo izpolnjujejo. Dotični razglas deželnega predsedstva za Kranjsko določa, da se kaznujejo prestopki zglaševalnih predpisov s globo 5—100 gl. ali z zaporom od 1 do 14 dni. Prebivalstvo naj bode toliko vestno, da zglaševanje izvrši v 24 urah. Zglašilnice se doté brezplačno na magistratu in na mestnih policijskih stražnicah. Rubrike v zglasilnicah mora izpolniti stranka sama.

— (Hidrometrična merjenja.) Za izvršitev hidrometričnih merjenj v Ljubljani in v Gruberjevem kanalu je osrednji hidrometrični urad določil deželnovladnega inženerja Morica Kirchschlagerja.

— (Čebelarški shod.) Katerega je sklicala o. kr. kmetijska družba, se je vršil 8. dne t. m. ob precejšnji udeležbi čebelarjev, seveda le iz bolj bližnjih krajev, dotim so mnogi oddaljeni čebelarji pisмено in brzojavno pozdravili shod in se strinjali s namero, ustanoviti čebelarско društvo. — Po daljšem posvetovanju se je soglasno sklenilo, ustanoviti občno slovensko čebelarско društvo za vse pokrajine, koder prebivajo Slovenci, dalje, da naj udmeta znaša na leto 1 gl. in da naj se izdaja čebelarški list kot mesečnik, katerega naj udje dobivajo brezplačno.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 7. do 13. novembra kaže, da je bilo novorojencev 23 (= 34.15 ‰), umrlih 16 (= 23.76 ‰).

meji njimi je umrlo za jetiko 8 za različnimi boleznimi 8. Meji njimi je bilo tujcev 7 (=43.7%), iz zavodov 11 (=68.7%). Za infekcijskimi boleznimi so obboleli, in sicer: za škrlatino 1, za dušljivim kašljem 2, za vratico 4 osebe.

— (Deželnozborna volitev.) Na dan volitve v vipavsko-drijskem okraju poslana sta bila v Vipavo naslednja telegrama: „Domžale: Obžalujoč, da ne morem priti, in upajoč na zmago klicem z vami: živeli narodno zavedni Vipavci, živela narodna napredna Vipavska dolina, opravičajoča se od klerikalne sužnosti. Gabrijan.“ — „Postojina: Narodna Postojina se raduje na zmago ideje, na izvolitvi moža-poštenjaka, vnetega za blaginjo in napredek naroda. Dobra stvar zmagaj povsod! Slava zavednim volilecem! Živio Božič! — Vičič, dr. Treo, Anton Ditrich, Arko, Kraigher, Burger, Geg. Piki, Švigelj, Dav, Kuttin, Dekleva, brata Šeber.“ — Več brzojavnih pozdravov je dobil tudi gosp. poslanec Božič sam.

— (Koblar in idrijski rudarji.) Iz Idrije se nam piše iz rudarskih krogov 17. t. m.: Gospod Koblar se je v zadnjem „Dihurju“ neznansko razkorajil nad Vašim dopisnikom, kateri je le gg. dr. Ferjančiča in dr. Majarona pohvalil, njega pa čisto pozabil. „Dihur“ zahteva od dopisnika, da naj mu pove če je res dr. Ferjančič kaj storil za sedanje izboljšanje gmetnega stanja idrijskih rudarjev! Ker je toliko zvedav, hočemo ga nekoliko poučiti! Kakor je znano, bil je prvi, kateri se je oglasil za idrijske rudarje v parlamentu, g. dr. Ferjančič, in sicer s takimi dokazi, da mu jih vlada ni mogla ovrči. To je bilo tiste čase, ko g. dr. Ferjančič ni bil našega mesta poslanec, in ko se tudi Koblarju ni o tej časti niti sanjalo. Dne 22. februarja 1896. leta, sklical je g. Koblar shod v Idriji, na katerem se je predstavil kot narodni kandidat. Po shodu pričakovala ga je deputacija rudarjev ter ga prosila, da bi za rudarje v parlamentu deloval in se zanje potegoval. Koblar je odgovoril, če bo izvoljen, da hoče gotovo to storiti, ker mu pa stvar še ni dosti znana, hoče se o vsem pri g. dr. Ferjančiču informirati, kateri ima dobre podatke o idrijskih razmerah in je tudi njegov prijatelj. Toraj dr. Ferjančič moral je o željah in potrebah rudarjev Koblarja šele poučiti. Vse podatke dobil je dr. Ferjančič od tukajšnje narodne stranke („Narodove“, kakor pravi Koblar), tako toraj tudi Koblar. Koblar ni torej v tej stvari prišel delovati, kakor pravi, temveč je le nadaljeval, za njim so pa stvar nadaljevali dr. Ferjančič, kateri je ministru grofa Ledeburju koncem zadnjega zasedanja vse idrijske razmere natanko opisal in sicer tako, da je minister obljubil stanje rudarjev za gotovo izboljšati, dalje dr. Majaron, ki je bil koncem meseca junija pri ministru, kateri je ravno o teh zadevah z njim govoril; dalje zopet dr. Ferjančič, kateri se je zopet zadnje dni razgovarjal v ministerstvu o rudarskih razmerah. Toliko resnici na ljubo, in da se ugotovi radovednosti Koblarjevi! Koblarju tudi ni všeč, ker Vaš dopisnik pozivlja rudarje, naj se oklenejo narodne stranke. Kolikor se je zadnja leta in sedaj storilo za rudarje, imamo se s sabvaliti le narodni stranki, to je faktum! Vse podatke, katere so dosedaj naši poslanci prejeli, dobili so jih le od pristašev narodne stranke. Žal nam je pa še vedno, da smo bili tako naivni, take stvari izročiti človeku, katere mu ne bi imeli nikdar zaupati, ker tak človek gotovo ni vreden zaupanja, ki vsak trenutek menja svoje prepričanje. Mi delavci pa ostanemo pri narodni stranki tudi naprej, če je to gosp. Koblarju ljubo ali pa ne!

— (Iz Novega mesta) se nam piše: Tukajšnji odvetniki in notar g. dr. Poznik so sklenili, svojim uradnikom nedelje in praznike proste dati. Doslej so isti ob tistih dneh dopoldne od 9. do 11. ure imeli uradne ure. Odelej naprej bodo tudi ti uradniki nedelje in praznike imeli proste. Prav tako in naj se to tudi drugod posnema! „Živeti in živeti pustiti.“

— (Vodovod Črnomelj-Semič) je dogotovljen in se bo v kratkem vršila tehniška kolavdacija.

— (Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroskem) napravi v nedeljo, dne 21. novembra t. l., ob polu 4. uri popoldne javen shod v prostorih „po domače pri Pečuhu“ v Smolčičah v siljski dolini s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika; 2. o koroskem deželnem zboru, poroča gospod deželni poslanec Fr. Grafenauer; 3. o pomenu

in važnosti volitev; 4. o državnem zboru in političnem položaju in 5. razčlenosti in preta zabava. Zljani! Pridite na ta vožen shod v prav obilnem številu.

— (Laška nestrpnost) V Trslu sta dva pometača napadla dva miroljubna Slovence, mašnistu Cendurja in njegovega sina z noži in ju ranila. Napadla sta ju, ker sta domov greda mej sabo slovenski govorila.

— („Il circolo dei giovani“) je ime društva najstarejših tržaskih predstojcev, katero je bilo pred nekaterimi dnevi ustanovljeno, a že danes več ne obstoji, ker je vlada razpustila.

— (Deželnozborna volitev v Istri) Včeraj so isterski veleposestniki volili jednega poslanca v deželni zbor. Izvoljen je bil sveda pristaša italijske stranke, dr. Scampicchio, kateri je dobil vse oddane glasove, namreč 31.

* (Peter Iljič Čajkovski na dunajski operi) Na cesaricnega godu dan, 19. novembra, se bode pevala v c. kr. dvorni operi dunajski opera „Eugenij Onjegin“. Znamenito in častno za slovensko umetnost je, da se letošnji prvi premijeri, obe ob tako slavnostnih prilikah, povzame slovenski glasbi. 4. oktobra je dolgo časa nepoznani, a potem tem bolj slavljeno češki glasbenik, Smetana, s svojimi „Dahborom“ dosegel najslavnejši uspeh, 14. t. m. je dosegel Dvorskov oratorij „Sv. Ludmila“ sijajen uspeh, upamo, da tudi Rus Čajkovski prodre jednako častno. Izmej ruskih oper so se doslej na dvorni operi uprizorile le tri Rubinsteinove, ki pa se niso dolgo vzdržale, ker je znamenitemu glasbeniku nedostajalo dramske tehnike. V ostalem pa se izmej mnogih drugih, deloma tudi na zapadu znanih ruskih oper ni doslej uprizorila še nobena. Čajkovski pa kljub temu ni Dunajčanom povsem neznan, saj so se nekateri njegove skladbe igrane v koncertih, n. pr. njegova overtura „Romio in Julija“, njegov „kvartet“, „serenada“, „Simfonie pathetique“. Hanslick, znani strastni nasprotnik Wagnerjev, mu v kritikah ni kakor ni bil prijazen ter mu je vedno očital Wagnerizem. No, menda je prav ta bil vzrok, da ni Čajkovski Nemcem ostal tuj, da se ni udomačil le na koncertnih programih, temveč da je v Nemčiji prodrl z nekaterimi svojimi operami. Novi operni ravatelj Mahler ne pozna v umetniškem oziru preziranja Slovanov, ter kljub protestu nemških prapetitežev prišla tudi slovenska, doslej zanemarjena dela. Peter Iljič Čajkovski se je poročil 1840 v Votkinsku, mestecu gubernije Vistka ob Uralu. Zložil je več oper: „Vojvoda“, „Opričnik“, „Kovač Vakula“, „Eugenij Onjegin“, „Devica orleanska“, „Mazepa“, „Pikova dama“ so vse uspeli na Ruskem; „Onjegin“ in „Pikova dama“ razen tega tudi na Nemškem. V praškem narodnem gledališču sta omenjeni operi stalno v repertoaru in „Onjegin“ se je pred kratkem uprizoril tudi v Zagrebu. Želeli bi bilo, da tudi Slovenci spoznajo tega skladatelja na svojem odru. G. l.

* (Grozna tragedija) V Lugosu je razneslo na plavžu velik kotel, kar je prizadelo strojniku strašne opekline. Prinesli so ga domov. Sproga ponesrečenca je poslala svojo šestletno dekletce s steklenico v lekarno po zdravilo. Dekle je teklo; na cesti pa je padlo in sicer na črepinje ubite steklenice ter si prerezalo žile na vratu. Otroku je na cesti odtekla kri, še predno je prišla pomoč. Tudi strojnik je nekaj dni za tem vesled strašnih ran umrl. Uboga žena pa hoče od žalosti kar zblazneti.

* (Iznajdba cilindrov svetilk) Cilindri niso še ravno stara iznajdba. Jedva nekaj nad sto let jih poznamo. Izumil jih je slučajno Aimé Argand, od katerega imamo tudi takozvane palitnike z okroglim stenjem. Ko se je namreč nekoč igral mlajši Argandov brat v sobi, kjer je ta študiral, nataknil je v šali na svetilko steklenico brez dna. Takoj je opazil Argand, da je postal plamen sveteljši; in temu slučaju gre hvala za iznajdbo cilindrov.

* (Radikalno zdravljenje) Neka londonska elegantska dama je imela na obrazu skoraj popolne „kotelete“ in čedne brke; zato je hotela, da se oprosti tega nepridiprav okrasa s pomočjo Röntgenovih x-žarkov. Zdravnik ji je namreč garantiral, da bo imela potem čisto, gladko in lepo kožo. Po treh poskusih ni bilo videti nobenega uspeha. Po četrtem uplivanju žarkov pa je dama res izgubila „kotelete“ in brčice, z njimi vred pa tudi vso — kožo z obraza. Dama sedaj toži modernega zdravnika.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gg. člani bralnega društva v Trebnjem na Martinov večer nabrali v gostilni „pri lipi“ 20 kron. — G. N. Battestini v Rakeku 3 krome, nabrane kot „malen primos za velike svrhe“ mej prijatelji „kraškog tarantona“. — Rodoljub v K. sebi samemu naloženo kazen zaradi netočao plačanega računa 4 krone 60 vin. — Skupaj 27 kron 60 vin. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“. Št. 22. Vsebita: IX. skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ dne 4. in 5. vel. srpana v C. lin. — Fran Orožen: Utavoznanstvo. — —nj— Drugo berilo in slovnica za obče ljudske šole. — Naši dopisi. — Vestnik: Učiteljski večer; oda T. Doksova na pesnika Engelberta Gaugla. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— „Stenograf“ prinaša nadaljevanje razprave prof. Fr. Novaka o srednjih in končnih okraševah v sloven. debatem pismu, dalje članek „Iteracija in kombinacija glasov“ in končno konec spisa „Okuka u stenografiji u šk. god. 1896/7.“ Poleg „Vesti“ ima br. 9. še navadno stenografsko prilogo.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 18. novembra. Budgetni odsek je danes dognal razpravo o nagodbenem provizoriju. V včerajšnji seji so nemški člani Russ, Pergelt in Wilmhölzel izgubili besedo, ker niso bili na mestu, ko so prišli na vrsto. Danes sta govorila dva govornika, potem pa se je pričelo glasovanje. Odsek je odklonil vseh 36 amendentov, katere so bili podali opozicijonalcii in odobril zakonski načrt, kakor ga je predložila vlada. Poročevalcem je odsek določil posl. Pičtaka. Levica bi bila rada o poročilu samem pro-uzročila debato, toda odsek je na predlog dr. Stranskega sklenil, da naj poročilo sestavi poročevalec dogovorno s predsednikom in s podpredsednikom, da pa ga odseku ni treba več predložiti. Menger je ves razkačen zaklical Stranskemu: Sie Lummel! Dr. Stransky je ravnodušno odgovoril: Odgovoril bi vam, ko bi vas smatral enakovrednim. Odsek je s tem svoje delo glede nagodbenega provizorija končal. Provizorij pride v plenuma na razpravo v sredo.

Dunaj 18. novembra. Poslanska zbornica razpravljala bo jutri o predlogi glede podpor po ujmah in povodnih oškodovanim okrajem. Densica namerava po prvem pro govorniku razpravo zaključiti. Če bi se specialna razprava jutri ne dognala, se dožene v ponedeljek. V soboto in v torek ne bo seje.

Gradec 18. novembra. Tukaj je umrl član gospodske zbornice, tajni svetnik Jos. baron Eichhoff, svoj čas vodja liberalnega centra v moravskem dež. zboru in v državnem zboru, v starosti 61 let. Pokojnik je bil poklican l. 1892 v gospodsko zbornico. Poročen je bil s sestro grofa Karola Hoheu-warta.

Praga 18. novembra. Pri postaji Horaždovice Franc Jožefove železnice se je danes zjutraj primerila velika nesreča. V dunajski, v Heb vozeči vlak, kateri pride ob 5. uri 28 min. zjutraj v Horaždovice, je zadela lokomotiva. Vlak je bil močno zaseden. Potniki so skoro vsi spali. Lokomotiva je pridrvela z vso silovitostjo od zadaj in zadela ob vlak s tako močjo, da je več vagonov kar skupaj stisnila in jih vrgla z relsev. Zadnji štirje vagoni so bili tako stisnjeni, da se potniki niso mogli gani, le jeden, potovalec Pick, je utegnil skočiti skozi okno. Štirje vagoni so bili popolnoma zdrobljeni. Na pomoč prihiteli ljudje niso mogli do ponesrečenec, ampak so morali dobiti orodja, da so si naredili pot v te vagone. 14 potnikov je bilo na glavi in na gorenjem delu telesa poškodovanih, večinoma nevarno. Prenesli so jih v bolnico v Plzen.

Praga 18. novembra. Lokomotiva, katera je davi v Horaždovicah povzročila železniško nesrečo, je bila prazna. Bila je v kurilnici sosedne postaje in pripravljena za pomožna dela. Doslej še ni pojasnjeno, kako se je zgodilo, da je prišla lokomotiva v dir.

Praga 18. novembra. V noči od 16. na 17. t. m. so se v raznih krajih na Češkenu primerili precej močni potresti. V Aschu so bili štirje sunki, močno se je treslo tudi v Falknovu in v Karlovih varih.

Carigrad 18. novembra. Konflikt mej Avstrijo in Turčijo je popolnoma poravnal. Nocoj ob 1. uri po polnoči je dobil avstrijski poslanik baron Calice uradno obvestilo, da je sultan zaukazal ugoditi vsem v ultimatumu označenim zahte-

vam Avstrije v polnem obsegu, katero obvestilo je baron Calice vzel na znanje.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehalo ljudem priporočati je porabo pristnega „Mell-ovga Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštenu povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (97—15)

Izborno deluje
Tanno-Chinin tinktura za lase
okrepi in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (90—45)
lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu.
Telefon št. 68 v poljubno porabo.

Zahvala.

O priliki, po deputaciji c. kr. poštarjev (Grego, Dolenc in Schrey) dne 13. p. m. od društva poštarjev in poštinih upraviteljev za Kranjsko, Primorje in Dalmacijo gospodom: dvornemu svetovalecu Pokornemu kot pokrovitelju, poštenu svetovalecu Garimbertiju in poštenu tajniku dr. Pospišilu kot častnim članom društva izročeni, od domače tvrde J. Bonač umetno izvršenih diplomov, so darovali omenjeni gospodje in sicer: dvorni svetovalec Pokorny 100 gld., poštini svetovalec Garimberti 30 gld. in poštini tajnik dr. Pospišil 20 gld. z namenom, da pripada jedna polovica dotičnih zneskov društvu in druga polovica cesarja Frančiška Jožefa I. ustanovi za ponesrečeno pošto osebo na deželi. — Predsedništvo društva objavlja to na občno željo društvenih udov in izraža ob enem najtoplejšo zahvalo za znatno darilo.

Predsedništvo društva

Umrli so v Ljubljani:

Dne 15. novembra: Marija Germ, gostija, 84 let, Študentovske ulice št. 11, ostarelost.

Dne 16. novembra: Frančiška Škerjanc, dninarjeva hči, 3¹/₂ mes., Karolinska zemlja št. 1, oslabeost. — Jera Kalan, branjevka, 78 let, Marije Terezije cesta št. 8, pljučnica.

V deželni bolnici:

Dne 14. novembra: Cecilija Cvérn, pekova hči, 4 leta, davica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
17.	9. zvečer	745.0	8.8	sl. jug	oblačno	
18.	7. zjutraj	745.6	4.6	sl. jzah.	megla	0.0
	2. popol.	744.4	13.5	sr. jzah.	pol obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 10.5°, za 7.3° nad normalom.

Št. 37.742.

Razglas.

(1773—1)

Visoko c. kr. ministerstvo za železnice je z razpisom z dne 19. oktobra letos, št. 10.208, dovolilo, da se sme gledé projektovane male železnice v Ljubljani, ki bi jo gonila električna sila, vršiti pregled trase in pa komisija zaradi postaja.

To se v zmislu § 13. ministerskega ukaza z dne 29. maja 1880 leta (drž. zak. št. 57) javno naznanja z dostavkom, da so pri tukajšnjem stavbnem uradu vsakemu na vpogled razgrnjeni dotični pripomočki in sicer: Popisi trase, tehnično poročilo, različni podolžni in poprečni preseki in pa troškovniki.

Kdaj in kje se bo pregled vršil, naznanilo se bo pozneje.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 15. novembra 1897.

Št. 39.348.

(1774—1)

Išče se stanovanje.

Podpisani mestni magistrat potrebuje za dobo

od 1. februvarja do 1. novembra 1898. leta

za pisarno mestne efektne loterije stanovanje, obstoječe iz jedne velike in dveh manjših sob.

Pismene ponudbe, v katerih n. j. bode navedena najemščina, vzprejema ob uradnih urah magistratni predsedstveni tajnik **Evgen Lah.**

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 15. novembra 1897.

Na prodaj

je na Vidmu, na Spodnjem Štajerskem, v J. Jaklin-ovo stečajnino spadajoča

zaloga manufakturnega blaga, raznovrstnega žganja in pohištva

s tem pogojem, da se ponudbe izpod 726 gld. a. v. ne vzprejemajo, ter da se mora kupnina takoj založiti v gotovini.

Popis te zaloge in natančneje pojasnijo daje oskrbnik stečajnine **dr. Gvidon Srebre, odvetnik v Brežicah.**

(1770—1)

Izdajatelj odgovorni urednik: Jožep Noll.

Dunajska borza

dne 18. novembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	40	"
Avstrijska zlata renta	122	"	90	"
Avstrijska kronska renta 4%	102	"	15	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	35	"
Ogerska kronska renta 4%	99	"	95	"
Avstro-ogerske bančne delnice	950	"	—	"
Kreditne delnice	354	"	50	"
London vista	119	"	80	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	82 1/2	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov	9	"	53 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Dne 17. novembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	160	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlsti zast. listi	98	"	60	"
Kreditne srečke po 100 gld.	199	"	75	"
Ljubljanske srečke	23	"	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	"	50	"
Akcie anglo-avstr. banke po 200 gld.	162	"	50	"
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	430	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	28 1/4	"

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izved iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž.**
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962—264)

Br. 383 — 1897.

Natečaj.

(1760—2)

V stolni cerkvi djakovške škofije se bodeta oddali z dnem 1. januarja 1898. leta

dve koralistični službi

in to za junaškega tenorja in za basista. Za podelitev teh mest se razpisuje s tem natečaj do 10. decembra 1897 z naslednjimi dohodki: 1. Letna plača 600 (šesto) gld., 2. Prosto stanovanje ali relutum 100 gld., 3. Šest sežnjev drv.

Prosilci naj pošljejo svoje prošnje stolnemu kapitelju v Djakovo do imenovanega roka in z veljavnimi spričevali izkažejo: da niso prekoračili 40. leta; da so telesno zdravi; da znajo hrvatski ali slovenski; da so večji i koralnemu petju; prositelj za mesto basista mora biti večji orgljanju.

V Djakovu, dne 30. oktobra 1897.

Stolni kapitelj djakovški.

Na Najvišje povelje Njega c. in kr. apost. Veličanstva.

XIX. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrotvorne namene avstro-ogerske države.

Ta denarna loterija — jedina v Avstriji zakonito dovoljena — ima 7278 dobitkov v gotovem denarju v skupnem znesku 341.684 kron.

Glavni dobitok:

160.000

kron.

Za izplačanje dobitkov jamčijo c. kr. loterijski dohodki.

Žrebanje bode nepreklicno dne 16. decembra 1897.

Srečka velja 2 gld. a. v.

Srečke se dobivajo pri oddelku za drž. loterije na Dunaji, I., Riemergasse 7, v loto-kolekturah, tabačnih trafikah, pri davčnih, poštinih, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd.; načrte igranja dobé kupci srečk brezplačno.

Srečke se poštnine prosto razpošiljajo.

Od c. kr. ravnateljstva loterijskih dohodkov.

Oddelak državnih loterij.

(1485—5)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.